«διά να ήναι πάντες εν καθώ ς συ, Πάτερ, είσαι εν εμοί και εγώ εν σοί, να ήναι και αυτοί εν ημίν εν διά να πιστεύση ο κόσμος ότι συ με απέστειλας» (Ιωάννης,ιζ΄:21)

**Η ενότητα μέσα στην Αγία Γραφή είναι μια βασική έννοια, μιας και αποτελεί κύριο χαρακτηριστικό του Τριαδικού Θεού: «Διότι τρείς είναι οι μαρτυρούντες εν τω ουρανώ , ο Πατήρ, ο Λόγος, και το Άγιον Πνεύμα και ούτοι τρείς είναι έν»
(Α΄ Ιωάννου,ε΄:7). Βέβαια είναι δύσκολο να εξηγήσει κάποιος με το πεπερασμένο μυαλό του, την ενότητα και την διακριτότητα των τριώ ν προσώ πων του παντοδύναμου και άναρχου Τριαδικού Θεού, αλλά δια πίστεως δεχόμαστε αυτά που διαβάζουμε μέσα στην Αγία Γραφή και ειδικότερα στη Καινή Διαθήκη.**
**Ο Κύριος Ιησούς Χριστός αναφέρει σε αρκετές περιπτώ σεις την ενότητά Του με τον Πατέρα Θεό και την οποία ενότητα θέλει να έχει με όσους πιστεύουν σ' Αυτόν, έτσι ώ στε όλοι οι πιστοί να είναι ενωμένοι μεταξύ τους . Ο ίδιος ο Κύριος απάντησε στον Φίλιππο, όταν αυτός του ζήτησε να τους δείξει τον Πατέρα: «Δεν πιστεύεις ότι εγώ είμαι εν τω Πατρί, και ο Πατήρ είναι εν εμοί; τους λόγους τους οποίους εγώ λαλώ προς υμάς, απ' εμαυτού δεν λαλώ αλλ' ο Πατήρ ο μένων εν εμοί, αυτός εκτελεί τα έργα»
(Ιωάννης,ιδ΄:10). Επίσης στην προσευχή που έκανε λίγο πριν να πάθει, μεταξύ των άλλων είπε:
«…Και δεν παρακαλώ μόνον περί τούτων, αλλά και περί των πιστευσόντων εις εμέ διά του λόγου αυτώ ν διά να ήναι πάντες εν καθώ ς συ, Πάτερ, είσαι εν εμοί και εγώ εν σοι, να ήναι και αυτοί εν ημίν εν δια να πιστεύση ο κόσμος ότι εσύ με απέστειλας. Και εγώ την δόξαν την οποίαν μοι έδωκας, έδωκα εις αυτούς δια να ήναι εν, καθώ ς ημείς είμεθα εν. Εγώ εν αυτοίς, και συ εν εμοί δια να ήναι τετελειωμένοι εις εν, και να γνωρίζη ο κόσμος ότι συ με απέστειλας, και ηγάπησας αυτούς καθώ ς εμέ ηγάπησας»
(Ιωάννης,ιζ΄:20-23).
Από τα λόγια αυτά είναι φανερό ότι η ενότητα των πιστώ ν με τον Τριαδικό Θεό, είναι προϋπόθεση για να υπάρχει ουσιαστική ενότητα μεταξύ τους, η δε ενότητα των πιστώ ν είναι βασικός συντελεστής στο να πιστέψει ο κόσμος ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός του Θεού που ο**

Πατέρας Θεός Τον έστειλε για τη σωτηρία του. Η ενότητα των πιστώ ν με τον Κύριο είναι γενικά η προϋπόθεση για την πνευματική πρόοδο και καρποφορία τους, σύμφωνα με τα επίσης χαρακτηριστικά λόγια του Κυρίου: «Εγώ είμαι η άμπελος, σεις τα κλήματα ο μένων εν εμοί, και εγώ εν αυτώ , ούτος φέρει καρπόν πολύν διότι χωρίς εμού δεν δύνασθε να κάμητε ουδέν» (Ιωάννης, ιε΄:5). Αυτός ο καρπός που αναφέρει ο Κύριος είναι βασικά ο καρπός του Αγίου Πνεύματος, που είναι
αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, αγαθωσύνη, πίστις, πραότης, εγκράτεια'
(Γαλάτας,ε΄:22).
Αυτός που μένει στον Κύριο, είναι αυτός που πρώ τα Τον έχει γνωρίσει σαν προσωπικό του σωτήρα, δηλαδή έχει αναγεννηθεί από τον Πατέρα Θεό και στη συνέχεια εργάζεται με φόβο και τρόμο τη σωτηρία του, δηλαδή αγωνίζεται να διατηρήσει και να αυξήσει τη πίστη και την αγάπη του σ' Αυτόν. Η απόδειξη ότι ο αναγεννημένος χριστιανός εξακολουθεί να αγαπάει τον Κύριο είναι ότι φυλάει (εκτελεί) τις εντολές Του: «Εάν με αγαπάτε, τας εντολάς μου φυλάξατε» (Ιωάννης,ιδ΄:15), «Καθώ ς εμέ ηγάπησεν ο Πατήρ, και εγώ ηγάπησα εσάς, μείνατε εν τη αγάπη μου. Εάν τας εντολάς μου φυλάξητε, θέλετε μείνει εν τη αγάπη μου καθώ ς εγώ εφύλαξα τας εντολάς του Πατρός μου, και μένω εν τη αγάπη αυτού» (Ιωάννης,ιε΄:9-10).
Μπορούμε να πούμε ότι η σημαντικότερη από τις εντολές του Κυρίου, που αποδεικνύει την αγάπη μας σ' Αυτόν, είναι να αγαπάμε αλλήλους καθώ ς εκείνος μας αγάπησε (Ιωάννης,ιε΄:12). Μέσα στην εκκλησία, για να υπάρχει ενότητα πρέπει να υπάρχει αγάπη μεταξύ των πιστώ ν. Η αγάπη με τη σειρά της αποδεικνύεται από τα συνακολουθούντα έργα: «Η αγάπη μακροθυμεί, αγαθοποιεί η αγάπη δεν φθονεί η αγάπη δεν αυθαδιάζει, δεν επαίρεται, δεν ασχημονεί, δεν ζητεί τα εαυτής, δεν παροξύνεται, δεν διαλογίζεται το κακόν δεν χαίρει εις την αδικίαν, συγχαίρει δε εις την αλήθειαν. Πάντα ανέχεται, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει»
(Α΄ Κορινθίους, ιγ΄:4-7). Συνεπώ ς για να ελέγξω αν αγαπάω τα αδέλφια, πρέπει να γνωρίζω τα έργα της αγάπης σύμφωνα με το λόγο του Θεού, να δω τι πράττω και τι όχι, ώ στε να ζητώ περισσότερο τον καρπό του Αγίου Πνεύματος και να διορθώ νομαι.
Στη πρώ τη αποστολική εκκλησία, στην Ιερουσαλήμ, υπήρξε έντονη αριθμητική αύξηση (Πράξεις,β΄:47). Μετέπειτα δημιουργήθηκαν και άλλες εκκλησίες σε Γαλιλαία και Σαμάρεια. Όλες αυτές οι εκκλησίες

είχαν ειρήνη μεταξύ τους: «Αι μεν λοιπόν εκκλησίαι καθ' όλην την Ιουδαίαν και Γαλιλαίαν και Σαμάρειαν είχον ειρήνην, οικοδομούμεναι και περιπατούσαι εν τω φόβω του Κυρίου, και δια της παρηγορίας του Αγίου Πνεύματος επληθύνοντο» (Πράξεις,θ΄: 31). Στο εδάφιο αυτό φανερώ νεται ότι είχαν ειρήνη, γιατί οικοδομούνταν και περπατούσαν στο φόβο του Κυρίου. Είχαν φόβο Θεού, ο οποίος φόβος τους κρατούσε κοντά στον Κύριο, τους κρατούσε μέσα στην εκτέλεση των εντολώ ν του Κυρίου και συνεπώ ς υπήρχε πνευματική αύξηση και αγιασμός και μετά ακολουθούσε η αριθμητική αύξηση.

Η εκκλησία είναι το σώ μα και ο Χριστός η κεφαλή. Η ενότητα μέσα στην εκκλησία ξεκινάει πρώ τα σε ατομικό επίπεδο, σύμφωνα με το γραμμένο 'αλλά αληθεύοντες εις την αγάπην να αυξήσωμεν εις αυτόν κατά πάντα, όστις είναι η κεφαλή, ο Χριστός,εξ ου παν το σώ μα συναρμολογούμενον και συνδεόμενον διά πάσης συναφείας των συνεργούντων μελώ ν, κατά την ανάλογον ενέργειαν ενός εκάστου μέρους κάμνει την αύξησιν του σώ ματος προς οικοδομήν εαυτού εν αγάπη.(Εφεσίους, δ΄:15,16)

**Η ενότητα ενεργείται σωστά όταν έχουμε το ίδιο φρόνημα που υπήρχε στον Ιησού Χριστό και αυτό είναι η ταπεινοφροσύνη: «και ευρεθείς κατά το σχήμα ως άνθρωπος εταπείνωσεν εαυτόν, γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού»
(Φιλιππησίους, β΄:5-8). Κάποτε ρώ τησαν οι μαθητές τον Κύριο ποιος είναι ο μεγαλύτερος στην βασιλεία των ουρανώ ν, ο Κύριος προσκάλεσε ένα παιδί και τους είπε ότι αν δεν επιστρέψουν και γίνουν σαν τα παιδιά δεν θα μπούνε στη βασιλεία των ουρανώ ν και όποιος ταπεινώ σει τον εαυτό του σαν το παιδί εκείνο, αυτός είναι ο μεγαλύτερος στην βασιλεία των ουρανώ ν (Ματθαίος,ιη΄:1-4). Ο Κύριος Ιησούς είναι απλός και μάλιστα μας έχει πει ότι είναι πράος και ταπεινός στην καρδιά Του (Ματθαίος,ια΄:29). Είναι φυσικό λοιπόν να θέλει και εμείς να Του μοιάσουμε και να γίνουμε πράοι και ταπεινοί στην καρδιά. Γι' αυτό δια του αποστόλου Παύλου μας προτρέπει, .. .'κάμετε πλήρη την χαράν μου, να φρονήτε το αυτό, έχοντες την αυτήν αγάπην, όντες ομόψυχοι και ομόφρονες, μη πράττοντες μηδέν εξ αντιζηλίας ή κενοδοξίας, αλλ' εν ταπεινοφροσύνη θεωρούντες αλλήλους υπερέχοντας εαυτώ ν '
(Φιλιππησίους, β΄:2,3).**

Συνοψίζοντας, λέμε πως η ενότητα μέσα στην εκκλησία ξεκινάει πρώ τα από την προσωπική μου σχέση με τον Κύριο. Αν έχω ταπεινό

φρόνημα και φρονώ αυτά που θέλει ο Κύριος θα επιδιώ κω να είμαι ενωμένος με τα πνευματικά μου αδέλφια. Ο Θεός θέλει να βλέπει τα παιδιά Του να αγαπάνε το ένα το άλλο και να φρονούν το ίδιο που Αυτός φρονεί. Αν τον αγαπάμε, ας επιμεληθούμε περισσότερο ο λόγος Του να κατοικεί πλούσια μέσα μας, ώ στε να είμαστε ενωμένοι, φρονώ ντας το αυτό εν Κυρίω. Αμήν!